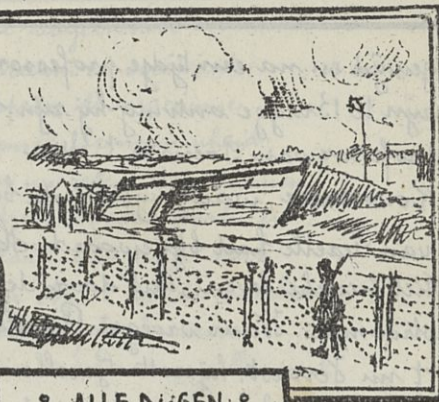

DE KAMPBODE

ADMINISTRATIE
KAMP TE ZEIST

L.J. DELREZ. DEROUX - LORENT - QUINTENS - VERBIST - OPSTELRAAD

ALLE DAGEN
VAN 9 TOT 11 U: IN
ZAAL XVIII

ALLE BRIEVEN WORDEN GEZONDEN NAAR HET
REDACTIE-BUREAU L.J. DELREZ KAMPBODE-ZEIST
HOLLAND

DE ABONNEMENTEN BEGINNEN MET DEN 1STE VAN
IEDERE MAAND

ABONNEMENTSPRIJS: 75 CENTS VOOR 3 MAANDEN

DE DOOD VAN YPER DOOR CAESAR GEZELLE

De Heer L. Veen heeft aan de redactie van "Vrij België" de toelating verleend een uittreksel over te drukken uit het roerend werk van Caesar Gezelle, "De Dood van Yper". Het volgende uit het 6de en laatste hoofdstuk: "De Doodstyp" dat eindelijk van de pers komt, ontkenen wij aan:

"Vrij België"

..... Een avond, 't was den Afscheidsdag vóór Allerheiligen, kwam ik van de vesten langs de Meenenstraat naar huis. De toestand was al niet zeer geruststellend; van op de brug aan de Blysselspoort hadden we de bommen der Duitschers, op een paar honderd meters van ons een ontploffen in de verdronken weens.

In het college, voorenaam de Meenenstraat; waren Highlanders ingekwartierd; twee officieren stonden aan de ingangspoort in rustig gesprek en, juist al voorbijstappend, hoorde ik eenen van de twee zeggen:

"Chryll shall us out of this town all right."

Dit was al somber nieuws! Op de deet was 't nog altijd het zelfde gewoel van paerden en wagens, maar de twee Engelsche wachters waren weg van vóór de deur der van Doorne's, de staf der Engelschen was dus verbroken! Wederom slecht voortekenen.

Chuis vond ik den Engelschen krijgsvaandmeester, die elken avond kwam zijn pijp rooken; deren heer had hij zijn protestantschen ambtsgenoot mee gebracht. We praatten over bommen en bombardement, en hij reidde onder andere:

"'t Kan wel gebeuren dat een verdoolde bom over de stad komt, en 't ware jammer om de paniek, die dit onder de bevolking zou kunnen verschakelen. Ge houdt 't indien ge ze eennemaal gehoord hebt, wel verkenmen aan 't hiedje, dat ze ringen, al vliegend door de lucht."

Hiervoor bootste hij een gehuil na, als van eenen keernhond in 't helder maanlicht.

Daarna praatten we weer van andere dingen. Binst den nacht die daarop volgde, ontkeent elf uur, droogde ik dat ik eenen hond hoorde huilen, zoo precies 't zelfde als ik savonds van den aalmoerener gehoord had.

Maar het kwam af al wullend, en werd een getier, zoo nijdig en zoo nabij als wilde het tegen mijn kamer, venster openkletteren. Het kletterde open, met eenen slag, die gansch het huis deed daveren en verscheidene vensterluiken op de straat in stukken rinkelde. Met dien slag was ik wakker: ik bleef eenige oogenblikken liggen, terwijl het bloed hamerde tegen mijn slapen van 't verschot.

Ik wachtte, en nu lagen er voorreker veel al. Zoo in de stad te wachten.

Genige minuten gingen voorbij, stil als in een graf. De duisternis was dik, en geen mensch die zich werde in huis of op de straat.

Een doffe kanonslag in de verte en daarop weer dat hondengehul. "Ge zult 't verkenmen aan hun hiedje," had mijn Engelschman gezegd. Eer ik tijd had tot verder gepens, schokte geheel ons gewest met zulk een vervaarlijke ontploffing, alsof de donder te midden ons huis ware gevallen. Buiten rits 't op de straat steenen, en rinkelde 't, als viel er een regen van metalen scherven.

Ik sprong te bene en had moeite om mijn zinnen te gelooven, ik had willen twijfelen aan 't geen daar vervaarlijk gebeurde, de waarheid wij duwen, en bin: den dat het geen waarheid was. Doch 't was slechtbar te waar. De huisgenooten zijn hoestig uit hun bed gesprongen, en loopen radeloos over en weer. Buiten gaan deuren open en slaan weer toe; een paerdengespan rijdt te vlucht door de straat. Verder is de donkere nacht.

Hoe het elders ging weet ik niet, maar toen de volgende bom afkwam, zat ons gebuurte vijf of zes huis: geimmen bijen, verscholen onder 't gewelf van een grooten kelder. Het gewoon kanongebulder dat sedert dagen om de stad hing, als het grinnelen van een onweder, dat niet afbreken wil, had als bij afspraak, opgehouden; de nacht was abelig, stil, als omzichtig alleen te laten braken, die elke vijf of zes minuten een zware bom op ons afgond. Wij zaten tusschen bakken en biervaten met ons hoofd op onze handen en onze armen op onze knieën gestemd. Nog eens berst het los, dof uit de verte, alsof het monsteringwand van den gardschoot brakte; nog eens komt het dooddelijk gehul zwellend op ons af, en allen, uit ingeboren berogtheid voor ons leven, uit natuurlijk angstgewoel, steken we onze schouders op. De slag weerdaert, 't huis waggelt boven ons, vensters hooren we in scherven vliegen, dakpannen tegen de steenen rammelen, puin en stengruis maer beneden storten, en daarna was 't weer doodstil.

Voorbij dus ook deren heer! We zijn gespaard! Allen!

Waar mag ze nu ingeslagen zijn? En de volgende bom! Is ze voor ons niet? Zal 't huis boven ons instorten? Zal 't in brand vliegen! en zullen we verstikken hier in den kelder!

Al die gedachten slaan als de bliksem door 't gemarkeerd hoofd: iemand staat op, en tast aan 't keldergat om te zien of we aldaar niet kunnen. En weer gaat de doffe kanonslag in de verte.

"Nog een?!" Reggen we, met twee drie te gelijk, 't gehuil vaart in wijden boog over ons en gaat de ontploffing dragen ieverc buiten de stad.

Zoo werd het bij middernacht en dan hield het schieten op.

Wij hoopten dat 't daarmee zou gedaan zijn het overige van den nacht bleef alles stil.

Den volgenden dag kwamen de menschen als uit een naren droom. Er waren doden, er

waren gekwetsten; in verscheidene huizen en gebouwen, waren gruwelijke gaten geschoten. 's morgens hernam het krijgsvolk hun drukken gang.

LETTERKUNDIGE KRONIEK

HUGO VERRIEST

Hugo Verriest is pastor te Ingoyghem, het dorp, dat daar in de welderige West-Flaamische streek, zoo rustig in zijne weelde en praal, in een ree van groene weiden en golvende korenvelden ligt, en waar ook Stijn Strewels zijn beoorlijk hysternest heeft opgebouwd. In dat verlaten dorp, te midden van de velden, daar woont de herder van de kudde, de goedertieren beheerder der eenvoudige lieden. Iedere zondag, preekt hij in de kerk van Ingoyghem voor eenige boeren, en nochtans wie kent in België en in Holland den gevierden spreker Hugo Verriest niet? Overal heeft hij gesproken, gelijk hij zelf zegt "zijn eigen levend Vlaamsch", en om den stillen dorpspastor te hooren, kwam de versijnde bevolking van steden en dorpen, saam, om hem te hooren, spreken over Vlaanderen over zijn Vlaamsch volk dat hij door en door kent, voor wie hij altijd zijne beste krachten veel had, en nu nog; om met hem te juichen, te weenen. Wie kent Verriest niet? Een flinke sterke, gave mensch?

Hij werd geboren te Peerlyk bij Kortrijk op 25sten November 1840. Na eenigen tijd de lessen van den dorpsonderwijzer bijgewoond te hebben, werd Hugo Verriest naar 't klein Seminarie van Roubaere gezonden, waar nog in opvoeding en leering de oudsteme thode heerschte. Maar pas was Verriest een tijdje te Roubaere, of Gezelle trad op. Met het ondewijs, de opleiding, van Gezelle staan wij allen bekend, want ieder der mannen van de keurbende van Gezelle het zijn eigen spoor achter in de Vlaamsche wereld; denken wij slechts aan Karel de Gheldere, Karel Callebert, Gustaaf Verriest.

Over Gezelle's ondewijs zegt Hugo Verriest zelf: "Hij leefden, wij rechtten ons, wij waren preuch, wij waren sterk en schoon, en droegen door het leven, het jubelend gewal van tigen woord van eigen kunst van booger egen leven! Wat heeft professor Gezelle gedaan? Een wereld van valsheid buiten gezet. Een wereld van waarheid en schoonheid binnen gebracht!"

In 1864 werd Hugo Verriest tot priester

gewijd en na een tijdje professor geweest te zijn te Brugge ontving hij zijn benoeming van professor van Poesis in 't Klein Seminarie te Kouslaere, waar hij zelf de behorende lessen van Gezelle had bijgewoond. Het was weer het frissche leven, dat door de onderwyszalen stroomde. Maar vroeger Gezelle doceerde, was 't nu Verriest, hij zette Gezelle's werk voort, verbreedde het, en verspreidde zijn traditie. Rond Verriest stonden zijne student en geschaard, eene keurbende, het eerelegioen van West-Vlaanderen welke hij herdacht heeft in zijne "Vlaamsche koppen", waaronder de voornaamsten: Albrecht Rodenbach, Constant Ewens, Renaat Gdriaens, Kamel Watkeus, Alfred Kenstermaad, Nelken van Bante.

Van professor in Poesis, werd hij bevaker vervolgens professor in Rhetorika aan het zelfde College, daarna overste te Yper, van waar hij verplaatst werd naar Haken als pastoor, nu leeft hij in de stille pastorie van Ingoyghem, onder de eenvoudige landelijke hieden.

Alhoewel hij ons niet veel gedichten schonk, toch moet Hugo Verriest een fijnvoelend dichter genoemd, en ware het niet de strydende beweging, zeker had hij een grooter poëtisch werk opgebouwd.

In de gedichten welke wij van Verriest bewaren, ligt een stillen weemoed, zachte reine melancholie, het is niet de sterke stoere poëzie, de roërie met levige ontroeringen en mannelijke verontwaardiging van Rodenbach, - geen machtige boren, geen daverend trommelge-roffel of schetterend tromhetgeschal bij Verriest, maar stil klagende weemoed, zachte melancholie. Hoort maar eens even de eerste verzen van zijne "Avondstille".

't Hoort laat, en 't zwijgen, zinkt met stillen avond neder.

En stille, de wond dringt me in 't eindloos diepe heet.

En 't eindloos herte, moe van 't wendlen weg en weder

Staakt 't wentelen, en rust, in stille, zoete smert.

Het is niet de schrynende gewrongen pijn, gelijk sommige modernen ze uitschreeuwen, maar de zachte zoete, klagelijke melancholie.

Doch als voordrachtgever byzonderlijk is Hugo Verriest bij ons gunstig gekend. Wie in België kent hem niet welke Hollander heeft hem niet gehoord bij zijne triomfante, lyke rondreis in Holland. Hij is niet de machtige redenaar bekwaam aan wie ook het hoofd te bieden in een stormachtige discussie, maar wel de hefelijke spreker, die de toehoorders met zijn gekout betoovert, de zijne prater, die met zijne klare soepele stem, de toehoorders van ontroering kan doen weemen, die ze met den gloed en de begeestering van zijn woord kan doen jubelen en doen juichen.

Welke taal bezigt Verriest? Voor hem is het West-Vlaamsch, de sprake van zijn volk, de levende taal. Deze taal-opwating

legt hij zelf bloot in zijne voordracht "Seven en Saad". - De schoonste taal, zegt hij, is de tale die best kan in het woord, al de aandemingen van het hert met millioenen tinten en kleuren kan doen bestaan.

Het buiten West-Vlaanderen, en moet ik niet gaan, om de hoedanigheden in het Vlaamsch te vinden.

Als blijvend werk schonk ons Hugo Verriest - Regenboog - Drie geestelijke voordrachten Vlaamsche koppen (2 deelen) - Op wandel - hij werkte mede aan de tijdschriften - "Van nu en straks - Biekoef - Dietsche Karande en Belfort - De Vlaamsche blagge en nog meer.

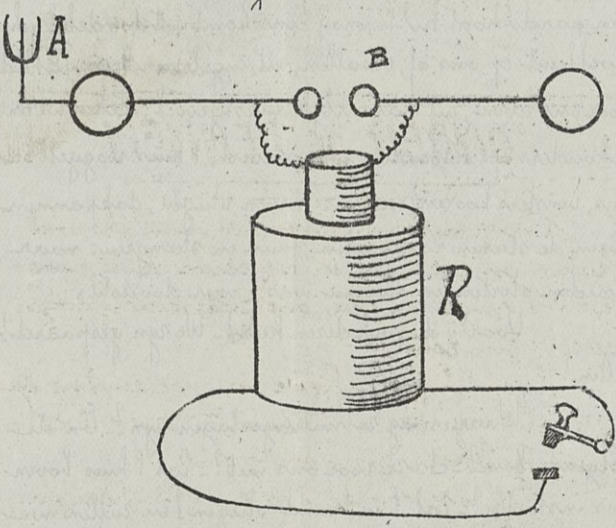
- Verhengen mag hij zich, meer dan iemand, zegt van hem G. de Ridder, nu in den avond van zijn leven, over 't heerlijke gelukken van zijn heilige zending. Geveerde Heer en Meester, ons volk herleelt, onze taal herbloeit, onze literatuur wast weer opnieuw met forschen groei in rijpgevoerde takken - Zie maar met hoogmoed op dat werk neer: nu deel is er belangrijke in - Late nu een zaligend, genoeg, voor dat gedegen werk nu hert doorrekenen, met de roetste geuren van onze schoone moederaarde, en regnend-wijl in nu loert het onontworfelbare geloof aan onze hiede en aan onze dankbaarheid schiet - de wind van Vlaanderen streelend door uwe grijze haren waren

K.R.

DRAADLOOZE TELEGRAPHIE
VERVOLG

Onderzochten wij nu een post van draadloose telegraphie, in andere woorden, door welke toestellen kunnen die elektrische golven opgewekt worden en welke kunnen ze ontvangen. Zien wij eerst de uitzendingspost.

Een krachtige elektrische stroom wordt in een bobijn van Runskorf geronden, waardoor zijne sterkte in hooge mate toeneemt.

De antennen der bobijn staan in verbinding met twee bollen B, waartusschen de elektrische vonken moeten ontstaan, naadig om de golven te weeg te brengen. Gene der bollen leidt naar de antenne A, welke een belangrijk deel daargestelt voor het toestel.

De antenne wordt altijd zoo hoog mogelijk opgericht en kan verschillende vormen hebben 't zij waterpas zooals ze te zien zijn tusschen de masten der schepen, 't zij rechtop zooals bij den Eiffeltoren te Parijs.

Van daar uit vliegen de golven het luchtuum in en nu wordt het zaak ze op te vangen. Ons oog, zoo gewaagig aan lichtgolven, is nochtans

totaal weerbastig aan elektrische golven. Er moest dus een nieuw zinting uitgedacht worden en dat wonderbare werk is verwezenlykt geworden door den Franschen geleerde Branly.

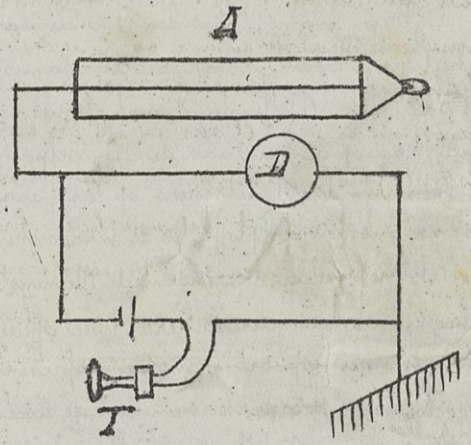
Hij merkte op dat het ijzerwylsel, het welke in gewonden omstandigheden bijna geen elektrischen stroom doorlaat, onmiddelyk geleidend wordt, zoodra een elektrische golf het komt treffen.

Nemen we dus een glazen buisje gevuld met wylsel en schakelen wij het in een stroom. De buis laat de stroom niet door.

Er legt nu een elektrische golf door de lucht, dan strijkt ze ook over de buis, waardoor de buis geleidend wordt en den stroom door laat. Maar indien we nu een klein tikje geven op de buis dan houdt de stroom onmiddelyk op. Deze schok wordt verwezenlykt door een kleine magneet, die een hamertje aantrekt, iedermaal de stroom gesloten wordt.

Op het huidige oogenblik gebruikt men veel de hoort die zich op het kristal in de natuur vormt en welke dezelfde eigenschappen als de buis met ijzerwylsel bezit en daarenboven geen afkloppie noadig heeft. Deze toestellen noemt men detectors.

Wat wat bestaat nu een ontvangpost?

Hij bestaat vooral uit een antenne A om de golven op te vangen en een detector D om ze te kunnen bestatigen. Deze twee stukken staan ingeschakeld in een elektrischen stroom en een telefoon T. Zoodra een golf de antenne komt treffen wordt de detector geleidend en loopt de stroom langs de telefoon, die een droogen schok laat hooren. Wanneer nu die golven op het uitzendingsstation geregeld worden naar een overeengekomen alfabet, dan hooren we in den telefoon dezelfde teekens en weten wij dus ook de woorden die ze beduiden.

Wardt vervolgd J.B.

BRIEF VAN AMARYLLIS AAN K

Crothe & C. van 20/4 - 16

Mijn beste K....

Mw schrijven van 17^{den} dezer in welotand ontvangen; bedank deze honderd vrienden die mij door uwe tusschenkomst hunne groeten hebben toegeronden.

Maar u zegt mij daarin dat ge in de Permarie zit, en dat kan ik nu maar moeilyk aannemen; ik dacht dat zulke toestand ten uwen met kon bestaan.

Ik denk, mijn beste, dat gij me weer blauwe bloemkens wijs maakt; want ik weet zeer goed dat uw crediet rond den 15^{den} soliedor wordt.

En ik moet het niet verbergen, onze vriend Just

heeft het me nog zelf laatst geschreven dat er voor de menschen van uwen stand twee schoone dagen in de maand komen; den 2^{den} en 15^{den}!

Gij doet me harteer als ge schrijft dat ge nu gedwongen zijt veertien dagen lang, uwe riem van een gaatje dichtertoe te snoeren, en dit alle dagen nog!... Maar wat zal er dan nog van u over blijven!...

Dat mag niet, hoor K... en daarom vind ik u gauw een wisseltje van vijf gulden.

Maar hoor eens, geen fransche wendingen in uwen brief meer gebruiken hoor zooals:

"Vrouw in avon de amabilite de preter" en nog veel andere nyen en ressen.

En waarom de woorden "de preter" onderlijnen ik ben in het geheel niet bang dat je me het geleende niet zult terug geven; gij houdt te veel van me niet waar

En lekkere kus van uwe

Emmyllis

HEER HOOFDOPSTELLER

Mag ik zoo vrij zijn naar aanleiding van uw artikel in de "Kampbode" van 16^{den} dezer, te om plaatsing van het volgende te verzoeken.

Er zijn inderdaad in het kamp vele bevelenaars van het snekschrift, 't zij methode Trevost-Delamoy 't zij methode Duploye en men zou het H. L. Jomans en Baillie dank wijten om de loffelijke proeven die zij aanwenden aan het snekschrift te verspreiden.

Snekschrift is het schrift van de toekomst, en zooals het gewone letterschrift, het oude beeldschrift en de hiërogliften der Chinezen, Assyriërs, Egyptenaren enz. heeft vervangen zoo ook zal het snekschrift, of liever in ruwer vlaamsch, het kortschrift, ons gewone schrift verdringen en zoo niet geheel, dan toch in grooten deele vervangen.

Het kortschrift is pas geboren, het begint zich nog maar nauwelijks te ontwikkelen, en reeds eens wel te plaats het niet reeds heeft ingenomen. In onze buccelen is het reeds onontbeerlijk geworden. Ik zou hier verder kunnen uitweiden, doch dat is mijn doel niet.

Wat ik verlang, is alleen aan de Vlamingen te doen opmerken, hetgeen velen nog niet weten, dat zij in hunne taal wel iets beters hebben, dan uit andere talen overgenomen, en zoo goed en zoo kwaad mogelijk aangepaste stelsels. Er bestaat een stelsel, dat zuiver Nederlandsch is, een stelsel dat ontworpen is door een Nederlander voor de Nederlanders en degenen die de Nederlandsche taal, als moedertaal spreken.

Het spreekt van zelf, dat zulk stelsel, voor de Nederlandsch sprekenden, den voorkeur verdient boven gelijk welk vreemd stelsel, niet voor het Nederlandsch ge maakt, en waarvan de aanspanning altijd op het ene of het andere punt te wenschen is. Merk wel op, ik blameer geen stelsel, ik zeg alleen dat, even als het voor een Franschman beter is een Fransch stelsel te nemen, dan een Duitsch of een Engelsch die niet voor zijne taal gemaakt zijn, het voor een Engelschman dwaas zou zijn een Fransch stelsel te kiezen. Zoo ook voor een Nederlander, zoolang voor 't Nederlandsch geen eigen stelsel bestaat, kon men wel niet verder dan zich met een vreemde aanspanning voorthelpen. Nu er echter zulk een stelsel aanwezig is, een stelsel dat sedert jaren bewijzen van degelijkheid heeft gele-

verd, nu moeten de Nederlanders dan ook de Vlamingen die dezelfde taal spreken, den voorkeur geven aan het Nederlandsche stelsel. Maar zalmen, zij vragen, wij Vlamingen spreken niet alleen Nederlandsch, wy spreken en schrijven evenwel Fransch, Engelsch enz. Kan dan dit Nederlandsche stelsel ook op die talen worden toegepast. Heel zeker. Even goed als men een Fransch stelsel aan de Nederlandsche taal kan aanpassen, kan men een Nederlandsche stelsel op de Fransche taal toepassen. Het aan het Fransch aangepaste Nederlandsche stelsel. Meer nog, de ontwerper van het Nederlandsche stelsel heeft rekening gehouden met het feit dat Nederlanders en Vlamingen, meer dan enig ander volk, de modernetalen, Fransch, Engelsch, Duitsch beoefenen, en in zijn stelsel is er dan ook naar getracht de aanspanning aan bovengemelde talen zoo gemakkelijck en zoo volmaakt mogelijk te maken.

Laat ik er nog byvoegen, dat reeds enkelen hier in het kamp, zich dit stelsel hebben eigen gemaakt en er zich uiterst goed mee bevinden; en dat er voor de liefhebbers opnieuw gelegenheid bestaat zich dit stelsel eigen te maken.

Een nieuwe leergang zal aanvangen begi mei. De eerste les zal gegeven worden Woensdag, 3^{den} Mei aanstaande, om 5^{1/2} ure s' avonds, vakschool zaal XIII.

Men kan zich laten inschrijven van nu af bij den zaalwachter dier zaal, ofwel bij ondergetekende.

Vlaamsche buccelbedieners, handelaars en alle Vlamingen die er belang bij hebben kortschrift te kennen, blijf niet achter; stel niet uit tot morgen wat ge vandaag kunt doen, want morgen mocht eens niet komen

En gij Vlaamsche leeraren, Vlaamsche dagbladschrijvers, ga de zoevlede maal het goede voorbeeld, uwe belooning zal niet uitblijven.

Door van den leergang. Drie maanden.

Programma: 1° Kortschrift, voor iedereen
2° Reporterschrift
3° Eigenbyke snekschrift.

1° en 2° zijn theoretische 3° Praktische lessen.

Met dank voor de plaatsing, Heer Hoofdopsteller uwe verplichte

Raymond Huyart.

ONDER DE DENNEN

Onopmerkend gaan we dagelijks met zaken om, die indien we ze in stilte eens aanschouwen wilden, ons zoete ziele genoeg verschaffen zouden

Hoe dikwijls, zijn we, in onze sombere dagen, niet gefaagden boesem, al onder het kommerrijke door, ras, voortgegaan?

Het was of men het zoete vluchten wou om het bittere te gemoet te loopen.

Enister eens, hoe Willem Penning, Nederlandsche dichter, spreekt over "Onder De Dennen" met hem zullen we droomen zoete droomen die heil beloven

Enster stamke zulen
Weemlen uit het mos,
Gouden stealen, schuilen
In het diep van 't bosch;
Sober zijn de kleuren
- maar wat kracht van geuren,
als uit hooge lucht
Zoetjes nederkomen,
't naaldgewas doorstromen,
Zweller in hun vlucht!

Zoete vogeltonen
Zeldzaam en verspreid,
Tempren de ongewone
Schemer - eenzaamheid;
Boor uw stem weergahnen!
Liedren worden opalmen,
't Houd een vrije kerk:
waar, bij 't reifer ruischen
Reszenorgels bruisen,
Vreemd aan menschenwerk.

Of er reien rollen
Preunen op een strand
Loo door 't wondervolle
Speelting overmand -
Staakt ge nu, hied, en juicht gij,
Zoelt ge u vrij, en knijgt gij
Met de dennen 't hoofd;
Grootsche droomen zweren
Lin voor 't hoogste leven
Heil is u beloofd!

HARDERWIJK

- KAMP - - SCHOUWBURG - -

Gedurende de twee Paaschdagen hadden wij het genoegen van hier in onze ruime en prachtige kamp - schouwburgzaal; drie opvoeringen te hebben, van het groot drama in 5 bedrijven (8 tafereelen "Deserteur", schryver, Cesar van Camwenberghe van Kortrijk.

De opvoering had buitengewoon veel bijval. Bij elke vertooring was de zaal proppende vol, meer dan drie duizend personen woonden de uitvoeringen bij: De Nederlandsche en Belgische officieren, waartabijjk opgekomen.

Zelfs hadden wij het genoegen, van op de uitvoering van maandag (tweeden Paaschdag) de tegenwoordigheid te bevestigern, vanden geachtten heer generaal De Samoy, den zeer sympathieken bevelhebber van het intarneeringkamp Vrouwen van geintemeerden, en burgerbevolking van Harderwijk, hadden ook ruimschaots gebruik gemaakt van de toelating, om het feest bij te wonen. Schooner en beter gelukt feest kregen wij hier in 't kamp nog niet te zien.

Hulde en dank aan den Belgischen schryver, den heer van Camwenberghe, die den hoofdrol van deserteur, op waarlijk boeiende en meesterlijke wijze vervulde.

De regisseur heer Jos Verlinden van Antwerpen (Belgisch geintemeerde) was in den rol van vader Segers (vader van den deserteur) waarlijk prachtig en meeslepend. Paar zijn krachtig en talent vol speelt wist hij al de toeschouwers te boeien.

Bijrollen en figuranten verdienen allen lof. Ook mogen wij den hoofdnammut heer, achille Ryckaert niet vergeten, hij is waarlijk meester in zijn vak. De decors waren schoon en goed gelukt. Nog een woord van warmen en hartelijken dank aan onze heer J. Polfiet, voor de kundige en talentvolle leiding van het symphonie-orkest dat veel, ja zeer veel bij droeft, om dit schoon en gelukt feest opt te luisteren.

De bedrieger te bedriegen is niet mooi, maar het doet goed

Els wij na lange scheiding oude bekenden weer zien is er meestal evenwel te vertellen als te verzoegen

SPIPPERINGSKENS

Elisabethsdoorp: Boelachende houten huisjes. Zoo ien na den oorlog en dan alle menschelijk spricht nederleggende, zou ik kunnen leven als een rentenier op den buiten. (Slachtoffer van den oorlog). De moestuin is gansch in regal: Een goede ingerichte groentenkwekerij. Jeder bewoner zal een aandeel jonge planten krijgen om ze verder op te leiden. Later zal een prijskamp ingericht worden voor de schoonste koolen, selders enz. enz...

Dat is sprekt naar wensch. Velen zullen alzo zich ontwikkelen om later hun moestuin te onderhouden na het ballingschap.

Kleine geschiedenis van eenen postzegel.

Boelating om naar de onzen te schrijven in België, met bijzonderen postzegel. De brieven vertrekken voort sig terug. Het nut van den "timber" bepaalde zich tot eene nijpende verrassing en tot de hoop om den tweeden eens te kunnen gebruiken.

Paaschklokjes: Van waar kwamen die zilverige tonen, die over het eenzame kamp, door een groen (lentewindje, geslepen, zweefden.

Drie verschillende stemmen gelijk aan heldereweer-galmen van paasch klokjes kwamen ons bitter ballingschap verlichten.

Die gezegende klokjes kwamen nochtans van Rome niet maar van Den Haag.

Met eenvoud, doch sprekt, breng ik hulde aan Mej. Jeanne Chouillet, Mej. Conckens en Mevr. Van Koningenburg-Kempers.

Zijn het tekenen van regeering?!

(Drachten zij ons den laatste troost in onze droeve afzondering?!

Niets is volmaakt zonder drieërlei te zijn:

- 1) Bereid zijn om lessen te volgen of te geven.
- 2) Bereid zijn om maar 't front te gaan.
- 3) Bereid zijn om te sterven (het kan ons iederen oogenblik overkomen).

Denkt er aan al lachende.

Om eene Hollandsche meter te hebben:

Middelen van den "Chasseur"

In de beroekerskanton, braaf zoo als een beeldken en stil als een muise nevens de toekomstige schoonmoeder zitten.

Bij het uitgaan, de pakskens schoon dragen, gelijk een jermieten knechtje. Het zaontje van de school afhalen gelijk eene kindermid.

De rol is afwisselend, maar de profijtjes zijn zoet en bestendig. Rol gespeeld door den "Chassari Percutori".

Stem van uit het kamp

Mijmerend, wandelde ik 's namiddags op den grooten eenzamen weg, tusschen de benken. Tusschen het stille boschgeboomte en struik gewas, onder het sombere takgewelf, ontwaarde ik, van uit de verwijderde bemoste diepte een gerucht, door een trage zuidewind vervoerd.

Het was in de lucht een dof gegons dat uit de verte scheen op te rijzen. Was het de weergalm van een stijgend geruisch uit het kamp?

Ik mijmerde en mij docht de stem van medelijdendete harkennen, een stem zuchtend uit ban ge harten. Iets dat gedurig zweefde!... Mijne lotgenooten, zag ik slenteren, zoo als ik ze dikwijls gezien heb: Het hoofd treurig naar den verren gerichteinder gericht, over prikkelhaag, over heide en krinnen, zuchtend zich afvragend: "Hoe zou het mijne dierbare gade zijn?! Hoe met de kinderen lief?..."

Die stem zegt mij hun lijd en ook het mijne. En stormwinden verjagen die stem. Onze harten zijn moedeloos en verwelken gelijk bloemen zonder dageraad, gelijk het dorre gras zonder frisschen regen. Nu, geduld!... Dikke zwarte wolken drijven voorbij... Er zal dan toch een einde aan ons zwaar ballingschap komen.

Van al wat ons dierbaar is, geschieden zonder eenig nieuws ervan, lyd ik met u, zooals de tak die door stormwind van den stam ontruikt wordt.

Ke lijdten samen en dat verlicht. Vertel mij al eens uw leed, hier in de eenzaamheid van 't woud, ik zal u het mijne vertellen, en troost zal tusschen ons komen. Want samen lijdten, elk anders leed mededeelen verlicht.

Einde komt er!... Gouden sonnestralen veranderen de dorre zandvlakte, die grijze heidegrond in bloemenpracht. Onze angstige harten, ons nevelachtig binnenste zal eens met kleurige vreugde bloemen door vredestralen lustprijel herschepen worden.

Kunt ge een geheim bewaren? Er staat in een eenzame plaats van 't kamp op de planken geschreven:

"De oorlog zal gedaan zijn den 16de Juli 1916 om 16 ure s'avonds."

Gardige voorzeggung gestemd op malsche gronden. 't Is beter de plaats niet aan te duiden, misschien rult u er wel bij toeval eens geraken.

Heropbouwung van België. Hoe dikwijls moeten we ons nog laten trekken. Wat willen ze toch van ons gezicht hebben?

Ze zullen er zoo veel van aftrekken dat we in België zonder gericht zullen naar huis loopen.

Flaamsch Booneel "Een mij uw vrouw." Gan advohaat!... Zoals er dokters zijn voor kinderverichten zijn er advokaten voor kinderzaken... Ja, iedereen zijn vak!

Oorlogsmode! De vrouwen gaan nu kortgeroekt. Is het omdat een lange rok te veel kost of is het misschien uit "patriotisme" gelijk de "Highlanders"?

* Sterrenrijzen vult de zakken

Die gouden schijven van het blauwe uitoprasiel willen ons genegen zijn met in het kamp neder te dalen. Spijtig, dat ze met door de wolken te dringen van hunne kleur verliezen. Ze verliezen alzo van waarde.

Eer dat ze dan in onze zakken te recht komen is het maar een guldenschijsje meer Autari

VAN BOOM TOT GAZETTENPAPIER

In hoe korten tijd een misshende groene boom kan worden omgevoerd in uitselend gazettenpapier, is onlangs in Engeland uitgemaakt.

11 Morgens om 7^u 35 worden drie boomen omgehauen, en naar de papierfabriek ter plaatse gevoerd.

Ten 9^u 34 leverden de machines de eerste rol papier af. De dichtbijrijnde drukkerij lag op een paar mylen vandaar en het papier werd per auto in de snelste vaart daarheen gebracht.

De persen werden te werk gesteld, en precies om 10 uur verliet het nieuwsblad reeds de drukkerij.

Binnen 2 1/2 uur was de boom uit het bosch, in de handen van het gazetten lezende publiek.

Justitius

ALLE BELGEN KOMEN IN DE - - -

- CAFE BELGE -

UTRECHTSCH STRAAT 42 AMERSFOORT

DRANKEN-BEEFSTEACK-OMELTTE-FRITES-ENZ

BESTE CONSUMPTIES

DE EENIGE BELGISCHE BAKKERIJ

OP VISCHMARKT N: 11 (O.L.V. PLEIN)

SPECIALITEIT VAN BELGISCH BROOD AAN 21 CENT DE KILOGR.

H. BEURSKENS

UTRECHTSCH STRAAT 12 AMERSFOORT TELEF. 244.

HOEDEN EN PETTEN-HEMDEN-BOORDJES IN LIJNWAAD, IN PAPIER EN IN GUMMI - MANCHETTEN - DASSEN - BRETELLEN - HANDSCHOENEN-KOUSEN FLANELLEN - TRUIEN. ENZ-ENZ.

LUXE BROOD EN BANKETBAKKERIJ

= DE GULDEN KORENAAR = ALLERHANDE SOORTEN BELGISCH BROOD EN GEBAK

AANBEVELEND H. KONING EN ZONEN - ARNHEMSCHE STRAAT 24 || BELGISCH TEL: 91 AMERSFOORT. || PERSONEEL

B. NIEWEG

FOTOGRAFISCH ATELIER

LIJSTEN-KUNST HANDEL EN VERDER ALLE SOORTEN MUZIEK INSTRUMENTEN LANGE BEEK STRAAT 2-4 RUIME SORTERING FOTOARTIKELN

CAFE BILLARD DER BELGEN

STANDRIES STRAAT 26 TEGENOVER HET S^TELISABETH ZIEKEN HUIS EXPLOITANTE Mad. VANDAMME EERSTE KWALITEIT CONSUMTIE ZEGT HET VOORT

FOTOGRAFIE B. J. SERRE

OPERATEUR VAN HET HUIS BUYLE VAN BRUSSEL VERSCHILLENDE KUNSTWERKEN GEINTERNEERD BELGISCH PERSONEEL KAMP] en UTRECHTSCH WEG 48 TE AMERSFOORT MATIGE PRIJZEN - VERZORGD WERK

LANDBOUWERS

DENK ERAAN NA DEN OORLOG DAT DE DRAINEERBUZEN VAN DE TUILERIES D'HAVINNES BIJ DOORNIK, DE BESTE ZIJN VRAAG ZE BIJ ALLE ERNSTIGE HANDELAARS OF BIJ GEBREK HIERAAN, AAN DEN ALGEM. VERTEGENWOORDIGER VOOR BELGIEN HOLLAND R. STEYAERT BOBAERD STRAAT TE THOUROUT (W.VL.)

HORLOGERIE J. SPEULSTRA

KAMP STRAAT 13 ATELIER VOOR REPARATIEN GOEDE EN ZORGVULDIGE BEHANDELING UWER HORLOGES

SIGAREN MAGAZIJN DE NIJVERHEID

KROMME STRAAT 5. AMERSFOORT TABAK-SIGAREN-GIGARETTE PAPIER COUDRON LA + SIGARETTEN IN ALLE SOORTEN VAN BELGIE'S FABRICAT DAN BEVELEND TH. P. A. KLAASSEN - DANS MEESTER